

Васко Попа

ВУЧЈА ЗЕМЉА

1

Не видим оче земљу нашу сунчану
Вук је урликом својим црним
до неба обавија

Из корена је самог
Чини ми се кида
Заједно са њеним златним
И својим помодрелим срцем

Предосећа прерану смрт
Своју или њену
Или смрт троглавога сунца над њом

Страхује ли за себе оче
Или за њу сунчану

2

Видим сине земљу нашу заспалу
Вук јој образе лиже

Огњеним је озаркује језиком
И она се у сну смеши
Као да гори на ломачи

Сивом је заклања сенком
И она у сну стари
Као да тоне под пепелом

Припрема ли се сине
Да је прогута заспалу

*Или само проверава
Је ли жива или мртва*

3

*Не видим оче земљу нашу лепотицу
Вук на њој клечи*

*Једном шапом је милује
Или полако дави
Другом до крви пара
Ниско небо над собом*

По
в
џ

*Длака му на леђима има сјај
Траве од љубави
Или траве од омразе
Као на дан његовог рођења*

*Слади ли вук унапред оче
Пут њену горку
Или се само моли њеној лепоти*

4

*Видим сине земљу нашу распету
Између четири оцила
На којима вук зубе оштри*

*Вук се над њом нагиње
И огледа љутито
У зеленим њеним очима*

*Искре са оцила
Стварају му златокруг за златокругом
Око лепе главе*

*Четири ће оцила знати сине
Оштри ли вук зубе за њу распету
Или за оне који су је распели*

5

*Видим оче вука
Са роговима младог месеца на глави
Земљу нашу девичанску
На роговима носи*

*Носи је и она се не брани
Као да је мртва
Или смртно заљубљена*

6

Ни једним је земаљским путем не носи

Носи је некуда увис
У небеску ваљда своју јазбину
Коју смера за њу
И за себе да ископа

Отима ли је од нас оче
Или је напротив спасава

6

Кроз вучја ребра сине
Земљу нашу заветну видим
Облик ускршњег има јагњета

Вучје обасјава је срце
Усред рујнога мора

Или је већ давно прогутана
Па није више ни жива ни мртва
Или је тек сада спрема
За друго рођење

Од вучје то зависи глади
И од наше звезде водиље
Ни од чега другог сине